

HUNYADIVÁROSI ATLÉTÁK SIKERE A SZENIOR VILÁGBAJNOKSÁGON

Múlt számunkban hírt adtunk arról, hogy két hunyadivárosi szenior atlétánk készül a 2014. március 25-30. között Budapesten megrendezett Fedett Pályás Veterán Atlétikai Világbajnokságra. Most a két résztvevő, Faragóné Czanik Éva és Tasi Péter mesél VB-n szerzett élményeiről, s arról, milyen remek ötlet fogalmazódott meg bennük a közelmúltban.

Tasi Péter:

- Nagy izgalommal vártuk a világbajnoki futamunkat, hiszen hat-hét hónapos felkészülés volt a hátunk mögött. Előző nap este magamban már lejátszottam a 60 m-es síkfutásom legapróbb részleteit. Végre eljött a nap, hogy megmutassam, mit is tudok. A SYMA „A” és „B” csarnokában zajlott a VB, ahol a világon elsőként két fedett pályát állítottak fel ugyanazon az épületen belül. A kinti futásoknak a Városliget adott helyet. A futambeosztás szerint a csarnokban két magyar, egy finn, egy ausztrál és egy mexikói versenyző között indulhattam. Eldördült a pisztoly... Pillanatok alatt lezajlott a futam, ami végül is nem lett egyéni csúcs, nem sikerült a legjobbat kihozni magamból, de hatalmas élmény volt ilyen mezőnyben futni. Két nap után 200 m síkfutásban álltam rajthoz, amire Kecskeméten téli időjárási viszonyok között nem lehet igazán felkészülni. Ebben a futamban is hatalmas vágtázók voltak, amerikaiak, finnek, angolok, úgyhogy itt csak a saját eredményem után futhattam. Amire legjobban vártam, az a zárónapon a 4 x 200 m-es váltófutás volt, ugyanis a magyar válogatott tagjaként ebben a számban is szerepelhettem. Hatalmas tempót diktált a futam, amit az is bizonyít, hogy világcsúcsot futott az angol csapat. Mi a 8-as mezőnyben az előkelő 5. helyezést értük el. Nagyon jó volt magyarnak lenni.

Összegzésként elmondhatom, hogy a verseny jól sikerült, jó volt részese lenni a világbajnokságnak. Jó volt látni azokat a külföldi versenyzőket, angolokat, amerikaiakat, németeket, ázsiaikat, akik szeniorokként is teljesen profi szinten készülnek az ilyen megmérettetésre. A VB után itthon értékeltük a fantasztikus eredményeket, hiszen a magyarok színeiben 22 arany, 25 ezüst, 20 bronzérem és sok-sok pontszerző hely született. Mi, kecskemétiak is megálltuk a helyünket két ötödik, két hatodik és egy nyolcadik pontszerző hellyel. A jól megérdemelt pihenő után újjult erővel álltunk neki az edzéseknek, és talán még nagyobb lendülettel tudjuk végezni, hiszen ez a VB hatalmas erőt adott nekünk. Megmutatta, hogy érdemes csinálni, jó állapotban tart (nemcsak testi, de emberi, lelki vonatkozásban is), megőrzi a fiatalságunkat és új eredmények elérésére sarkall.

Faragóné Czanik Éva:

- Mintegy 70 országból közel négyezer induló állt rajthoz mindenféle versenyszámban. Kecskeméti 14 fős népes csapatunk képviselte. Felejthetetlen élmény volt ismét részt venni egy világversenyen, hiszen négy éve a nyíregyházi (szabadtéri) Európa Bajnokságra még hat fővel utaztunk Kecskemétről, közülük ketten Péterrel a Hunyadivárosból. Most indultak közülünk sprintszámokban (60 m, 200 m síkfutás: 3 fő), magasugrásban (1 fő), távolugrásban (1 fő), 800 m síkfutásban (2 fő), gerelyhajításban (1 fő), ötpróbában (2 fő), félmaratonon (4 fő) és 4 x 200 m-es váltófutásban (2 fő). Évek óta járok atlétikai edzésre, de eddig nem kellett hosszúkat futnom. Tavasztól őszig a Lánchíd utcai iskola rekortán pályáján fel tudtam készülni a szabadtéri versenyekre. Most, hogy fedett pályás VB-re készültünk, a téli időszakban csak a futófolyosó állt rendelkezésre a 80 m-es egyenes pályájával, így

kénytelenek voltunk az alapozás keretén belül az állóképességet hosszú távú futással megszerezni. Összegzésében úgy éreztem, hogy a felkészülésem rendben volt, és sikerül az ötpróba minden számában a magammal szemben támasztott eredményeket hozni. Sajnos, azonban az indulás előtt egy nappal becsípődött a derekamnál egy idegszál, így injekciók és fájdalomcsillapítók segítségével tudtam csak végigcsinálni a versenyt. Összességében így is csak 170 ponttal maradtam alul a tervezett 3000 pontnál, de még ez is elegendő volt kilenc induló közül az ötödik hely megszerzéséhez.

Már régen vége a VB-nek, mégis hetente kétszer lefutom a 6-8 km távolságot, és nagyon jó érzés tölt el, amikor azt látom, hogy milyen sokan vagyunk, akik az egészséges életmód szellemében nem a TV előtt pihenjük ki a nap fáradalmait, hanem a sportban keressük a kikapcsolódást. Jó lenne, ha a hunyadvárosiaknak is lenne egy klassz sportpályájuk, nagy futópályájuk, hogy ne az aszfalton kelljen futni. Úgy gondolom, nagyon sok városrészben élő embernek lenne erre igénye.

Tasi Péter:

- Engem is jó érzéssel tölt el, amikor látom, hogy milyen sokan kocognak a hunyadvárosi utcákon, ezért is fogalmazódott meg bennünk egy városrészi amatőr sportklub ötlete. Az alábbi telefonszámon várjuk az ezzel kapcsolatos kérdéseket, visszajelzéseket, és megfelelő érdeklődés esetén megpróbáljuk ezt megvalósítani.

ÉRDEKLŐDÉS: 20/3105-260

(Megjelent rövidített terjedelemben a Hunyadvárosi Hírmondó 2014. évi első számában)